

ПОТРАГА

Поглед се изгуби негде у даљину,
И мисли моје одлетеше.
Траже ли они искрену љубав,
Или се питају шта она беше?

Станите очи и мисли моје,
Питајте срце, оно ће рећи,
Где љубав чами, сама у спокоје,
Које је усне греју? А нису моје!

Љубав је љубав, али кажу слепа
Кад не види где искрена може бити,
Можда је права, кад јој се тепа,
Узми ми очи, да видиш и ти!

Погледом тешко да можеш наћи,
Мислима визију склапај полако,
Срце ће игру почети своју,
Кад споји душу твоју и моју.

ИСИЈАВАШ

Шеташ поред воде, река те немо посматра,
Не зна она какву срећу у грудима носиш,
Сија ти лице, лепото, да ли од сунца или ти
зрачиш?
Срећа то исијава из тебе, јер коначно волиш.

Искре ти очи, као два језера дубока,
Хиљаде звезда из њих искочише.
Усне у осмеху, зубе голубе беле, открише.
Срећа ти исијава, јер коначно волиш.

Твој корак лак, руке ти нежне помера,
Све туге и чежње жели да истера,
Да загрле љубав своју, околиш,
Срећо, ти исијаваш, јер коначно волиш.

Волим и ја, толико да груди у грчу боле,
Да ми се чини да стално су голе,
Река све зна, ал нешто ћути, и срећу слути.
Исијаваш, јер коначно волиш, а ћутиш.

ОДСЈАЈ

Да ли ми је одсјај сунца о површину воде
Помутио ове слике у глави?
Или је ту збрку мисли
Донео један мирисни чуперак плави?

Титрај сунчеве светлости о огледало,
У мојој души је изазвало
буру излива страсти и среће,
јер сунце титра, ко пламичак свеће.

Покретом руке, преломих светлост,
узбурках воду, искрице крећу,
тражим чуперак, палећи свећу,
светлости сунца, врати ми срећу!

Опет је мирна стакласта површ,
Одсјаји сунца разбише таму,
Не дам да буде болна јој душа,
Никад је нећу оставити саму.

СТИД

Сваким ми је даном љубав све јача,
Доста је било суза и плача,
На сцену ступа љубав чиста,
Носи је срећо, докле год блиста!

Сјај и срећу дели свуд око себе,
Из душе она иде, нека сви виде,
Да Бог је већ једном погледао тебе,
Због љубави твоје други нек се стиде.

Стиде се, што ваздух ти нису дали,
Срамота, да још кад сте били мали,
Рекли ти нису, шта стварно боли!
Највише боли, кад живот иде, а нико те
довољно не воли!

Стварна је љубав, ту испред тебе,
Испружи руке и загрли је чврсто,
Прекри је собом, да не озебе,
На срцу ће наћи она своје место.